

sker, dog kun 50 Øre, hvis Sagens Genstand var under 200 Kr. For Forkyndelser i Straffesager og beneficerede Sager samt i Faderskabssager blev Afgiften fastsat til 50 Øre. Samme Takst gjaldt for Forkyndelser af Fogedens Kendelser om Foretagelse af Udpantning samt for Forkyndelser af Indkaldelser til en Forligskommission og for andre Forkyndelser, som det efter Loven paahviler Stævningsmændene at udføre.

Afgifterne tilfalder ubeskaaret vedkommende Stævningsmand som Vederlag for Arbejdet med Forkyndelsen. Der ydes ingen særlig Befordringsgodtgørelse, og Stævningsmanden kan alene, naar han for at naa sit Bestemmelsessted skal benytte Baad, kræve, at Rekvirenten skaffer ham Baadbefordring frem og tilbage. I de sjældne Tilfælde, hvor Hvervets Udførelse kræver, at Stævningsmanden maa være fraværende fra sit Hjem over 6 Timer, har han Krav paa Dagpenge.

Ved den heromhandlede Lov forhøjes disse under de nuværende Forhold ganske utilstrækkelige Afgifter til det dobbelte, bortset alene fra Afgiften for Forkyndelser af Udpantningskendelser. En Forhøjelse af sidstnævnte Afgift, der som nævnt andrager 50 Øre, har man af sociale Grunde anset for uønskelig, da den fortrinsvis vilde ramme de økonomisk daarligst stillede.

Da Forkyndelsesafgifterne i borgerlige Sager som Hovedregel betales af vedkommende private Parter, vil Stævningsmændenes samlede Merindtægt ved Forhøjelsen være betydeligt større end Statens Merudgift. Denne Merudgift, der navnlig vedrører Forkyndelser i Straffesager og beneficerede Sager, lader sig kun ansætte ganske skønmæssigt, men vil ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget formentlig ikke overstige ca. 50 000 Kr. aarlig, med en forventet Nedgang i Straffesagernes Antal muligvis mindre.

En Forhøjelse af Forkyndelsesafgifterne er bl. a. anbefalet af Den danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark og Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret samt Sø- og Handelsretten i København.